

Nr 707

Av herr **Mattsson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 167, med förslag till varumärkeslag m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition föreslås bl. a. ny varumärkeslag, som är avsedd att ersätta 1884 års lag i ämnet. Förutom att den äldre lagen delats på två lagar, varumärkeslag och kollektivmärkeslag — innebär den föreslagna lagstiftningen en anpassning till nutida förhållanden och behov. Möjligheten till registrering och skydd bör därigenom bli större. Om tveksamhet råder beträffande huruvida ett märke äger särskiljningsförmåga, skall sålunda registrering likväl kunna erhållas om det med hänsyn till alla föreliggande omständigheter och särskilt den tid och omfattning märket varit i bruk finnes klart ådagalagt, att märket äger särskiljningsförmåga eller om märket genom inarbetning visats äga särskiljningsförmåga.

Dessa sistnämnda möjligheter till registrering torde ofta komma att åberopas vid registrering av varumärken på trävirke, s. k. skeppningsmärken. För att kunna stämpas på virket måste dessa vara relativt okomplicerade i utförandet, varigenom möjligheten att ge dem starkt särskiljande drag hämmas. Vanligast består de av ett kvalitetsmärke, s. k. krona eller liknande kännetecken, jämte bokstavskombination. Uppfattningen att de utgör individualiserande kännetecken är dock allmänt omfattad och känd. Då de därtill har hävd och då många av dem varit i bruk mycket lång tid, hör de till den typ av varumärken för vilka möjlighet till registrering i ökad omfattning bör beredas genom den nya lagstiftningen. Erfarenheten av den nuvarande lagstiftningen liksom utformningen av förevarande lagstiftningsförslag ger dock vid handen att svårighet många gånger kan uppstå att erhålla registrering på grundval av särskiljningsbegreppet såsom detta återspeglar sig i lagförslaget 13 §, första stycket. Detta sammanhänger givetvis med den praktiska svårigheten att förse skeppningsmärkena med starkt särskiljande drag. I de följande två styckena av 13 § lämnas emellertid ytterligare möjlighet till registrering liksom det i fjärde stycket anges fall då registrering icke kan medges. Det är emellertid en svårbedömbart tolkningsfråga att avgöra vilket av de tre sistnämnda styckena som skall utgöra utgångspunkten vid bedömning av registrering av skeppningsmärken.

Utgår man från att skeppningsmärken av nämnda typ, oaktat att kvalitetsangivande men endast i viss mån särskiljande kännetecken ingår, är att betrakta som bokstavsmärken, kan registreringsfrågan komma att avgöras med utgångspunkt från § 13, tredje stycket, enligt vilket registrering kan

ske om särskiljningsförmågan styrkts genom inarbetning, eller i förekommande fall med utgångspunkt från fjärde stycket, enligt vilket registrering ej kan medges. Utgår man från att det kvalitetsangivande kännetecknet medför att skeppningsmärket inte är att betrakta som bokstavsmärke, kan registreringsfrågan i tveksamma fall avgöras med utgångspunkt från 13 §, andra stycket, i vilket anges att varumärke, som uteslutande eller med endast mindre ändring eller tillägg angiver bl. a. varans beskaffenhet, skall anses uppfylla särskiljningskravet endast om med hänsyn till alla föreliggande omständigheter och särskilt till den tid och omfattning märket varit i bruk finnes klart ådagalagt, att märket äger särskiljningsförmåga.

Med hänsyn till lagförslagets syfte och anda synes det riktigt att sistnämnda betraktelsesätt anläggas vid avgörandet av registreringsfrågan. Den praktiska användningen av skeppningsmärkena och svårigheten att göra dem starkt särskiljande är omständigheter, som särskilt bör beaktas. Skeppningsmärkenas hävd och ofta långvariga bruk synes vidare stå i god överensstämmelse med vad som i nämnda avsnitt av 13 § sägs om tid och omfattning av märkets bruk och har därjämte medfört att man i den berörda kundkretsen lärt uppfatta även allmänt sett mindre särskiljande drag som i här avsedda fall klart särskiljande.

En sådan tillämpning av den nya lagen synes emellertid icke given om inte frågan beaktas vid utformandet av tillämpningsföreskrifterna. Riksdagen bör därför vid lagens antagande hos Kungl. Maj:t anhålla att sagda spörsmål på lämpligt sätt uppmärksammas vid utarbetande av tillämpningsföreskrifter för varumärkeslagen.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes härmed,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 167 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att i tillämpningsföreskrifterna för Varumärkeslagen må intagas föreskrift om att frågan om registrering av s. k. skeppningsmärke av i motionen nämnt slag i förekommande fall må avgöras med ledning av lagens 13 § andra stycket.

Stockholm den 8 november 1960

T. V. Mattsson
